

Kristův kříž je branou k věčnosti díky drsnému Božímu ponížení a omezení

Biblický text: Jan 1,1-5 a 9-14 a 15-17

1Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh. 2To bylo na počátku u Boha. 3Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. 4 V něm byl život a život byl světlo lidí.

5To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila. 9Bylo tu pravé světlo, které osvěcuje každého člověka; to přicházelo do světa. 10Na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal. 11Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali. 12Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi. 13Ti se nenarodili, jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců, nýbrž narodili se z Boha. 14 A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. 16Z jeho plnosti jsme byli obdarováni my všichni milostí za milostí. 17Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda se stala skrze Ježíše Krista.

1) Věčný Bůh je původcem a smyslem všeho

Bůh tvoří Vesmír. Slovo tvoří Vesmír. Neskutečné, nepochopitelné. Vše je do detailu naplánováno. Nepředstavitelně hustá hmota (kostka cukru může vážit miliony tun). Vesmír jako časoprostor. (Na počátku Bůh stvořil prostor a čas). Vše je dokonale přesné, vypočítané! Bůh, Kristus byl nad časem a prostorem. Tento nepředstavitelně mocný Bůh mimo prostor a čas, tzn. může být kdekoli, kdykoli. Fascinuje mě teorie relativity, která dokazuje (v našich omezených podmínkách), jak nejspíše funguje vesmír. Je to jako plachta, kterou zakřivují těžké předměty a kolem nich obíhají další, lehčí. Stvořitel to vše rozpochoval, určil dráhu všemu, Zemi postavil „na ničem“ (jak vyjadřuje Job). Na počátku Bůh stvořil prostor a čas.

Ilustrace relativity času a prostoru: Papír a dva body – nejkratší spojnici není úsečka, ale když papír ohneme, dva body splynou v jeden.

Neomezený, všemocný Bůh tvořící vše. Fascinující! Většina vesmíru však je smrtící, nehostinná pro život. Říkám si, proč je ten vesmír tak velký? Stačila by jen Sluneční soustava. Vesmír je Boží učebnicí o jeho velikosti. (*Římanům 1, 19: Vždyť to, co lze o Bohu poznat, je jim přístupné, Bůh jim to přece odhalil.*)

2) Kristus jako světlo dávající život (v. 4-5 a 9). Světlo dává život. To jednoznačně vidíme na Slunci. Apokalyptické filmy pracují s předlohou, že Slunce přestane hřát. Moc dlouho bychom nevydrželi. Světlo dává život. Tma je NEPŘÍTOMNOST světla. Absolutní tma podle dnešního stavu vědy neexistuje. Ve vesmíru existují objekty zvané sice černé díry, ale pokud světlo vjede do černé díry (místo s nekonečnou gravitací, prohýbající maximálně časoprostor) a nemůže uniknout, tak tam musí být právě mnoho světla (trochu fantazírui, ale mohla by být tím tunelem do nebe – mimo náš známý vesmír – v černé díře se de facto ruší čas (plyne nekonečně pomalu) a prostor ztrácí také svůj význam tak, jak ho známe (teorie singularity - vše soustředěno v jednom bodě). (*1. Timoteovi 6, 16 a: On jediný je nesmrtelný a přebývá v nepřístupném světle; jeho nikdo z lidí neviděl a nemůže uvidět.*)

Chtěl jsem alespoň naznačit velikost Boha, který dává všemu život. Je možné zde chápat světlo i v duchovní rovině (jako dobro), které tma (zlo) nemůže pohltit. Bez světla (elektriny) si život dnes již nedovedeme představit (nebo představit ještě ano, ale žít ne). Asi to znáte, jaká beznaděj na vás padne, když vypnou proud (nejede TV, nejede internet, nejede počítač ... nastává konec světa).

3) Kristus jako světlo přichází do světa mezi nás lidi. Brutálně se omezuje. Do prostoru (těla, prostoru zemského), času. Protože miluje své stvoření. Na jedné straně takové nic ve vesmíru. Představme si to, jako by na celé naší planetě Zemi nebylo nic než jen někde malá špendlíková hlavička a na té hlavičce by žili drobní tvorečkové pohybující se celý život zpravidla jen v části té špendlíkové hlavičky.

"Ježíš Kristus je očividně nejúspěšnější postava vůbec, ještě 2000 let po smrti má 2 miliardy fanoušků." Otázka je, kolik z těch dvou miliard jsou skutečně jeho děti. Ale co ty zbývající miliardy? Desítky miliard lidí v průběhu historie. Nepoznali ho ani ti, kteří o něm měli svatá Písma (ve SZ jsou stovky proroctví o Mesiáši). Jaká tragédie. Bůh se omezil na maximum, nedělal na zemi show jako kouzelník, nebyl na žebříčku hitparád, nezískal cenu gramy, ani žádnou jinou. Na první pohled se mohlo zdát, že je to jen obyčejný tesař. (Z Nazareta – co odtamtud může vzejít dobrého?).

4) Kristova milost zjevená na kříži nám umožňuje být Božími dětmi. Kristus – tvůrce Vesmíru – visí na dřevě kříže, poplíván, mezi nejhoršími zločinci, a ještě ho provokují. Totální omezení vládce Vesmíru – proto, abychom mohli být znovu jeho dětmi. Aby náš život znovu získal nebeský rozměr a mohli jsme se vrátit DOMŮ, tak, jak to Bůh od počátku chtěl. Milost je nezasloužená. Milost je to, že nedostáváme to, co jsme si zasloužili, a dostáváme to, co jsme si nezasloužili. Co to znamená narodit se z Boha? Dívat se na druhé očima Pána Boha. Tak, jako by každý byl odrazem Boží milosti. Získat Boží DNA. Když se narodíme rodičům, vždy od nich něco získáme. Život je dán. Ale na rozdíl od přirozeného narození rodičů se pro život s Bohem musíme sami rozhodnout. Kdo je narozen z Boha? Ten, kdo věří, že Ježíš je Kristus. Právě ono SAMI rozhodnout je klíčové, zásadní a neopakovatelné. Bůh může udělat všechno, ale jen jedno ne – nemůže člověka přinutit, aby ho miloval. To musí vzejít od člověka. Nejlepší ve vztahu dvou zamilovaných lidí je to, že vás ten druhý chce sám od sebe, že to není naprogramované. A největším projevem lásky k druhému člověku je obětování se za něho. Právě to dělá pro každého z nás Bůh na kříži, abychom mohli být Božími dětmi. Díky Bohu jsme to mohli (většina z nás) poznat a nyní ten mocný Stvořitel, před kterým se třese Země, může být také náš milující Otec, táta. Dobrý otec má autoritu, ale také cele miluje své děti. Kříž je toho nejlepším důkazem!